

atter ere fremkomne her i Landets Stænderforsamlinger og nu atter komme frem for Rigsdagen, og trænge til Afgjørelse. Dersom vi ikke bestemme os til at gaae ind derpaa, staaer den atter for Døren næste Gang vi mødes. Jeg troer, vi ere enige om, at faae Afgjørelse paa den, og jeg troer, at man ved at antage dette kan faae den afgjort. Den ærede anden Rigsdagsmand for Kjøbenhavn (Treschow) har sagt, at hvis man antager § 14, saaledes som den er kommen til os fra det andet Thing, vilde man derved aldeles tilintetgjøre Jagten, og han har ligeledes sagt, at under den Tilbedelse til at skyde, som Lovudkastet giver, skjuler sig en Frigivelse af Jagten; det kan jeg nu paa ingen Maade indrømme. Jeg kan ikke indrømme for det Første det Princip, som ligger til Grund for denne Udtalelse af den ærede Rigsdagsmand, at fordi en Sag kan misbruges, man derfor skulde aldeles skyde den til Side, med andre Ord: at man ikke vil tillade Brugen af Roget, som er nyttigt og godt, fordi det muligt kan misbruges. Jeg troer, at enhver Frihed kan misbruges, og er bleven misbrugt, men jeg vil henvise Thinget til andre Lovforslag, det har vedtaget, og de ærede Medlemmer ville see, at man ikke af den Grund, at en Lov kan misbruges, har ladet sig afholde fra at vedtage den. Vi have vedtaget Loven om Skole- og Gangstier, det er aabensbart, at det er til stor Ulempe for de Mænd, over hvis Marker de gaae, der er intet Spørgsmaal om, at mange af de smaa Passagerer, der skulle til Skole, underveis løbe ind paa Marken og pille af de Grter eller Andet, der staae ved Veien. Det er ganske vist, at det kan skee, og jeg tør sige, at det undertiden skeer, men derved lod man sig ikke afholde fra at vedtage Loven om Gangstier, fordi man derved vilde opnaae en nyttig og gavnlig Hensigt. Jeg kan derfor ikke gaae ind paa det Princip, at paa Grund af Misbrug, der formodes at kunne finde Sted, man derfor ikke skulde gaae ind paa den, som den foreligger og er kommen til os. Et andet Spørgsmaal er, vil denne Lov blive misbrugt? Den ærede Rigsdagsmand har nedlagt denne Paastand, ja, han har endogsa sagt, at under denne Tilbedelse skjuler sig en Frigivelse af Jagten, men

han har ingenlunde beviist det, det er ikke beviist af den ærede Rigsdagsmand, og jeg troer ikke, at han ret godt vil kunne bevise det. Vi maae erindre, der boer her i Danmark et Folk, et roligt Folk, et Folk, der har Agtelse for Loven, og man troe ikke, at fordi man giver Frihed, Lovløshed vil udbrede sig blandt Folket. Jeg maa bemærke, at jeg slet ikke troer, at Misbrug vil finde Sted; thi Agerdyrkeren holder ikke af at løbe omkring med sin Bøsse paa Naffen, for at skyde Spurve eller Krager, for om han maaste engang kunde være saa heldig at træffe paa en Hare eller et andet af de privilegerede Dyr, der kom ind paa hans Revier. Jeg skal endvidere tilføie, at hvor Agerdyrkingen har gjort Fremskridt, og Landet er ret kultiveret, holder Bonden slet ikke af, at hans Søn eller Tjenestetjende skal have en saadan nobel Passion, saa han ikke kan blive tilfredsstillet ved sit daglige Arbejde, men skal ud paa Marken at jage. Det er bekjendt, at hvor Jagten er i deres Hænder, som ere Selveiere, der have Bønderne f. Ex. i Fyen, forenet sig om aldeles ikke at tilstede nogensomhelst Jagt, uden paa de Dage, hvor de komme overeens om, i Fællesskab at jage, fordi de sætte Markfred og Sikkerhed paa deres Agre saa høit, at de ikke ville have den overtraadt ved at Andre tilfredsstille deres Fornøielse. Det Æneste man kan sige, at der vil skee ved denne Tilbedelse, er, at det vil blive lettere for Krybskytter at skyde Hare; det vil jeg ganske oprigtigt tilstaae; det vil virkelig blive Tilfældet. Men mine Herrer! der har været Krybskytter til alle Tider, der har været Krybskytter ogsaa dengang, da Straffene vare saa overordentlig strenge, at man tvang Bonden til at spise Haren med Hud og Haar, fordi han havde skudt den, ogsaa dengang da man pittede Bonden ind i et vildt Dyrs Hud og lod ham sønderlide af Hunde, ogsaa dengang da man tvang Bonden til at ride paa en Hjort, hvilket skete endnu i Begyndelsen af forrige Aarhundrede, ogsaa dengang var der Krybskytter. Og spørger man nu om Grunden til, at der ogsaa dengang naagtet disse store, strenge Straffe, har været Krybskytter, og at der til alle Tider vil være Krybskytter, da ligger den ganske simpelt dert,